

அற இலக்கியங்களில் படிம உத்தி

முனைவர் பெ.ஆனந்தி

உதவிப்பேராசிரியர்,முதுகலை மற்றும் தமிழாய்வுத்துறை,
தி ஸ்டாண்டர்டு :பயர் ஒர்க்ஸ் இராஜரத்தினம் மகளிர் கல்லூரி,சிவகாசி.

ananthi-tam@sfrcollege.edu.in - 9659664915

DOI [10.5281/zenodo.12800906](https://doi.org/10.5281/zenodo.12800906).

Abstract :

Virtue literatures were created to instruct the people on virtues. It is said that "Literature is the mirror of the life" 1 through this we can know the true state of the literature period. Humans generally don't like to take anyone's advice. In this case, the creators of moral literature had to deal with many strategies to take moral literature to the people and establish moral ideas. In this way, the strategies studied in literature can be analyzed on the basis of image strategy, contrast strategy, question strategy, hindsight strategy, perspective strategy, dialogue strategy, symbolic strategy, imagination strategy, highlighting strategy, agreement-negative strategy, team strategy. Such techniques have been used to impress the virtues in the mind and create a desire to listen to the virtues. Among these, image technique gets special attention.

Key Words : Virtue literature – Moral - Stategy

மக்களுக்கான அறக்கருத்துகளை அறிவுறுத்த படைக்கப்பட்டவை அற இலக்கியங்கள். "இலக்கியம் வாழ்க்கையைப் பிரதிபலிக்கும் கண்ணாடி (Literature is the mirror of the life) எனக் கூறப்படுகிறது"¹ இதன்வழி அற இலக்கிய காலத்தின் உண்மை நிலையை நாம் அறியமுடிகிறது. பொதுவாகவே மனிதர்கள் யாருடைய அறிவுரையையும் ஏற்பதில் விருப்பம் கொள்வதில்லை. இந்நிலையில் அற இலக்கியப் படைப்பாளர்களுக்கு , முழுமையாக அறிவுரையாகவே எழுந்த அற இலக்கியங்களை மக்களிடத்தே கொண்டு செல்லவும் அறக் கருத்துக்களை நிலைநாட்டவும் பல உத்திகளைக் கையாள வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அவ்வகையில் அற இலக்கியங்களில் பயின்றுவரும் உத்திகளைப் படிம உத்தி , முரண் உத்தி , வினாவிடை உத்தி ,பின்னோக்கு உத்தி , முன்னோக்கு உத்தி , உரையாடல் உத்தி , குறியீட்டு உத்தி , கற்பனை உத்தி , முன்னிலைப்படுத்தல் உத்தி, உடன்பாட்டு - எதிர்மறை உத்தி , அணி உத்தி என்ற அடிப்படையில் பகுத்து ஆராய இயலுகின்றது. அறங்களை மனதில் பதியச் செய்யவும் அறங்களைக் கேட்கும் எண்ணத்தை உருவாக்கவும் அறத்தை ஆர்வத்தோடு எடுத்துரைக்க இவ்வகையிலான உத்திமுறைகள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் படிம உத்தி தனிக்கவனம் பெறுகின்றது.

படிம உத்தி

கவிஞரின் உள்ளத்தே அமைந்திருக்கும் பொருளினைக் கேட்போரின் கண்முன்னே காட்சிப்படுத்தத் துணிவது படிமமாகிறது. "புலன்களுக்குக் காட்சிப்படுத்தி உணர்த்துவது படிமமாகும்"² ஐம்புலன்களாகிய கண் , காது, மூக்கு, வாய், மெய் ஆகியவற்றால் உய்த்துணரக்கூடிய படிமங்கள் உள்ளன.

“படிமம் என்றால் காட்சி என்று பொருள். கருத்துகளை மனக்கண்ணால் உருவகப்படுத்தி காணும் வகையில் உவமை , உருவகம், சொற்றொடர் மூலமாக வெளியிடுவது படிமம்”³ என்பர். இதன் வழி புலனறிவு மட்டுமின்றி மனக்கண் அறிவும் படிமத்தை உணரத் தேவை என்ற கருத்தைப் பெறமுடிகிறது.

“படிமம் (Imagery) என்பது சொற்களால் கவிஞன் புலன்கட்குக் கவர்ச்சி உடைதாக்கச் செய்யும் ஒரு வகை உத்தியாகும்”⁴ என்று விளக்குவர். கவன ஈர்ப்பு என்பது அறக் கருத்துக்களை எடுத்துரைக்கும் படைப்பாளரின் முதன்மைப் பொறுப்பாகும். எனவே மக்களின் கவனத்தை முழுவதுமாக ஈர்க்கும் முயற்சியில் படிமங்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

“படிமங்கள் ஏழு வகைப்படும்.அவை,

1. செவிப்புலப்படிமங்கள்
2. கட்புலப் படிமங்கள்
3. சுவைப்புலப் படிமங்கள்
4. நாற்றப்புலப் படிமங்கள்
5. நொப்புலப் படிமங்கள் அல்லது தொடுபுல படிமங்கள்
6. இயக்கப் புலப் படிமங்கள் (Kinaesthetic images)
7. மரபு வழிப் படிமங்கள் (Conventional images)⁵

என்பவையாகும். உறுப்புக்களோடும் உணர்வுகளோடும் வகைமைப்படுத்திச் சுட்டப்பட்ட இப்படிம வகைகளை நாம் அற இலக்கியங்களில் பெரும்பாலான இடங்களில் காண முடிகிறது. சங்க காலச் செழுமையான வாழ்வியல் நெறிகளை மீண்டும் நிலைநிறுத்த முயன்ற அற இலக்கிய ஆசிரியர்களுக்குப் படிம உத்தி அதிகளவில் துணை புரிந்துள்ளதை அறிய முடிகிறது.

செவிப்புலப் படிமம்

இயல்பாகக் காதினால் கேட்கப்படும் ஒலியைப் போலவே இலக்கியத்தில் ஒலி பற்றிய குறிப்புகளை வாசிக்கும் போதே கேட்பது போல உணர்ச்சி செய்யும் முறை செவிப்புலப் படிமமாகிறது. செவியால் கேட்கப்படாமலேயே கேட்டது போன்ற உணர்வை ஏற்படுத்திடல் இவ்வகைப் படிமமாகும்.

“காதினால் மட்டும் கேட்டு உள்ளத்தைப் பறிகொடுக்கச் செய்யும் படிமங்கள் ;”⁶ என இதனை அடையாளப்படுத்துவர்.

அற இலக்கியங்களில் இவ்வகைப் படிம உத்தி பல பாடல்களில் பயின்று வருகின்றது.

“கணம் கொண்டு சுற்றத்தார் கல்லென்று அலற
பிணம் கொண்டு காட்டு உய்ப்பார்க் கண்டும்
உண்டு உண்டு உண்டு என்னும் உணர்வினான் சாற்றுமே
டொண் டொண் டொண் என்னும் பறை” (நாலடி.பா.25)

இப்பாடலில் சாப்பறையின் ஒலியானது படிமம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. சாப்பறையின் ஒலியைச் சுட்டுகிற ஈற்றடியை உச்சரிக்கும் போதே நம் காதுகளிலும் இப்பறை ஓசை கேட்பதான ஓர் அதிர்வோடு கூடிய உணர்வை நாம் பெற முடிகிறது.

“பண் அமையா யாழின் கீழ்ப் பாடல் பெரிது இன்னா
எண் அறியா மாந்தர் ஒழுக்கு நாள் கூற்று இன்னா
மண் இல் முழுவின் ஒலி இன்னா
தன்மை இலாளர் பகை” (இன்னா.பா.31)

மேற்கட்டப்பட்ட இரு பாடல்களிலுமே , ‘இசை பற்றிய ரசனையோ அறிவோ இல்லாதவர்கள் இசைக்கருவியை இசைத்தல் துன்பத்தைத் தரும்’ எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இவ் அடிகளைப் படிக்கும் போதே ஒசை நயம் குன்றிய தவறுதலான இசைநம் காதில் கேட்பதாக நாம் உணர முடிகிறது. இது செவிப்புலப் படிமமாக கொள்ளப்படுகிறது.

“குழவி தளர்நடை காண்டல் இனிதே
அவர் மழலை கேட்டல் அமிழ்தின் இனிதே
வினையுடையான் வந்து அடைந்து வெய்து உறும்போழ்து
மனன் அஞ்சான் ஆகல் இனிது” (இனியவை.பா.14)

என்ற பாடலில் குழந்தைகளின் மழலை மொழியைக் கேட்டல் அமிர்த்ததைவிட இனிமை தருவதாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த அடியினை நாம் படிக்கும் போது மழலை மொழியின் இன்பத்தை நம் செவிகளால் உணர முடிகிறது.

இவ்வாறாக அற இலக்கியங்களில் செவியின் வழி உணரச் செய்யும் படிம உத்திகள் பல அமையப் பெற்று புலப்பாட்டு முறைமைக்கு வழிவகுக்கின்றன.

கட்புலப் படிமம்

ஐம்புலன்களுள் கண்ணிற்குக் காட்சிப்படுத்தும் முறைமையில் அமைக்கப்படும் படிமம் கட்புலப்படிமமாகும். “காட்சி முதலான படிமங்கள் ஆளுக்கு ஆள் புலனுணர்வின் அளவில் வேறுபடுகிறது”⁷ எனச் சுட்டுவர்.

அற இலக்கியங்களில் மனித மனத்தை ஒன்றிணைத்து , அதன்பின் தான் கூற வந்த கருத்துகளை எடுத்துரைக்க வேண்டிய கடமை அறிஞர்களுக்கு இருந்துள்ளது.

“செல் விருந்து ஓம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பான்
நல் விருந்து வானத் தவர்க்கு” (குறள்.86)

இத்திருக்குறளில் விருந்தினரைப் பாதுகாக்கும் முறைமை சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதில் ஏற்கனவே வந்திருந்த விருந்தினரை விருந்தோம்பி அனுப்பிவிட்டு உடனே மற்றொரு விருந்தினருக்காகக் காத்திருக்கும் மனிதன் வானவர்க்கு விருந்தினனாவான் என்ற பொருள் இடம்பெறுகிறது. இக்குறளைப் படிக்கும் போதே நாடக வடிவில் இக்கருத்துகள் நம் மனக்கண் முன் வந்து செல்வதை நாம் உணரலாம்.

“யான் நோக்கும் காலை நிலன்னோக்கும் நோக்காக்கால்
தான்நோக்கி மெல்ல நகும்”(குறள்.1094)

என்ற குறட்பாவில் தலைவன் தன்னைப் பார்க்கும் போது தலைவி நிலத்தை நோக்குவதும் , பின்னர் தலைவன் பார்க்காத போது தலைவனைப் பார்த்தலுமாகிய நாடகம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

“சொல் தளர்ந்து கோல் ஊன்றி, சோர்ந்த நடையினள் ஆய்
பல் கழன்று, பண்டம் பழிகாறும் இல் - செறிந்து
காமநெறி படரும் கண்ணினார்க்கு இல்லையே
ஏம நெறி படரும் ஆறு” (நாலடி.பா.13)

என்ற பாடலில் முதுமையின் கோலம் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. பேசும் பேச்சில் தடுமாற்றம் ஏற்பட்டு நடக்க இயலாமல் கோல் துணையொடு நடந்து பற்களும் விழுந்து நம் உடலை நாமே பார்த்துக் கொள்ள இயலாமல் பிறர் எள்ளி நகையாடும் முதுமைச்சூழல் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதுவும் மனக்கண்ணில் காட்சிப்படுத்தப்பட்டுள்ள தன்மை புலப்பாட்டு முறையில் மிகுந்த சிறப்பிற்குரியது.

“மின் ஒளியும் வீழ்மீனும் வேகையர்கள் கோலமும்
தம் ஒளி வேண்டுவார் நோக்கார் பகற்கிழவோன்
முன் ஒளியும் பின் ஒளியும் அற்று” (ஆசார.பா.51)

என்ற பாடலில், தன் உடல் நலத்தைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள விரும்புவர்கள் மின்னல் ஒளி எரிநட்சத்திரம், பொதுமகளிர் அலங்காரம், மற்றும் காலை மாலை சூரிய ஒளி ஆகியவற்றை உற்றுப் பார்க்கக் கூடாது என இப்பாடலில் அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலை படிக்கும் போதே மின்னலின் ஒளியும், எரிநட்சத்திரமும், சூரிய ஒளியும் நம் கண்களுக்குப் புலனாகி நம்மையும் கண்கூசச் செய்கின்றன.

கண்களுக்குக் காட்சிப்படுத்தலாகிய கட்புலப்படிம உத்தியின் வழி அறக்கருத்துகள் எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளமையை இவற்றின் வாயிலாக நாம் அறியமுடிகிறது. கண்ணால் கண்டவை எளிதில் மறந்து போகாது. எனவே கண்ணில் கருத்துச் சூழலைக் ; காட்சிப்படுத்திவிட்டு அதன்பின் அறக் கருத்துகளை எடுத்துரைக்கும் உத்தி முறைமையை அற இலக்கியப் புலவர்கள் பயன்படுத்தி இருப்பதையும் அறியமுடிகிறது.

சுவைப்புலப் படிமம்

நாவின் சுவை உணர்வைத் தூண்டி அறக்கருத்துகளை மனத்துள் பதியச் செய்யும் உத்தியே சுவைப்புலப் படிமமாகிறது.

“சுவை உணர்ச்சியை எழுப்பவல்ல படிமங்கள்”⁸ என இதனை விளக்குவர். நாச்சுவைக்கு ஏற்ற உணவினை உண்ணும் அளவிற்கு செல்வச் செழிப்பு மிக்கிருந்த காலத்தே அறமும் மிக்கிருக்க வேண்டுமென சிந்தித்த புலவர்கள் இந்த சுவைப்புலப் படிம உத்தியை பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

“கைப்பன எல்லாம் கடைதலை தித்திப்ப
மெச்சும் வகையால் ஒழிந்த இடைஆக
துய்க்க முறைவகையால் ஊண்” (ஆசார.பா.24)

என்ற பாடலில் அறுசுவை உணவினையும் உண்ண வேண்டிய முறைமை சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதாவது இனிப்பை முதலிலும் கசப்பை இறுதியிலுமாகக் கொண்டு மற்ற சுவைகளுடைய உணவுகளை இடையில் உண்ண அறிவுரை வழங்கப்பட்டுள்ளது. இப்பாடலைக் கேட்போர் தாமும்

அறுசுவை உணவு உண்ட உணர்வைப் பெறுவது உறுதி. எனவே இது சுவைப்புலப் படிமத்திற்குச் சான்றாகிறது.

“அம்பல் அயல் எடுப்ப அஞ்சித் தமர் பரீஇ
வம்பலன் பெண் மரீஇ மைந்துற்று நம்பும்
நிலைமை இல் நெஞ்சத்தான் துப்புரவு பாம்பின்
தலை நக்கியன்னது உடைத்து” (நாலடி.பா.87)

பிறர் மனைவி மீது ஆசை கொண்டு தன் வாழ்வை விடுப்பவனைச் சாடும் விதமாய் அமைந்த இப்பாடலில் “பாம்பின் தலை நக்கியன்னது உடைத்து” என்ற வரி நம்மை முகம் சுளிக்க வைக்கிறது. பாம்பின் தலையை நாவால் நக்கியது போன்றது பிறர் மனைவியோடு கொண்ட ஆசை உணர்வு எனப் புலவர் எடுத்துரைத்துள்ளார். இவ்வரிகளை வாசிக்கும் போதே பாம்பின் தலையை நாவால் நக்குதலாகிய அருவருப்பு உணர்வு நமக்கு ஏற்படுகிறது. ஆகையால் இது சுவைப்புலப் படிம உத்தியாகிறது.

“கடித்துக் கரும்பினைக் கண் தகர நூறி
இடித்து நீர் கொள்ளினும் இன் சுவைத்து ஆகும்
வடுப்பட வைது இறந்த கண்ணும், குடிப் பிறந்தார்
கூறார் தம் வாயின் சிதைந்து” (நாலடி.பா.156)

என்ற பாடலில் கரும்பினைப் பல்லால் கடித்து உண்டாலும், ஆலையில் சிதைத்து உண்டாலும் கருவி கொண்டு இடித்து உண்டாலும் “இன் கவைத்தே ஆகும்” என்கிறார் ஆசிரியர். கரும்பினை நாம் எவ்வகையில் கசக்கிப் பிழிந்தாலும் அதன் சாறு நாவிற்கு இனிமை தரும். அதுபோல சான்றோர் எவ்வகையில் துன்பப்பட்டாலும் தன் இனிய குணம் மாறாதிருப்பர் என்கிறார் புலவர். இப்பாடலைப் படிக்கும் போது நாம் நம் நாவால் கரும்பை ருசித்து உண்டதாகிய இனிய உணர்வைப் பெற இயலும்.

இவ்வாறாக அற இலக்கியங்களில் சுவை உணர்விற்குரிய படிமமாக சுவைப் புலப் படிம உத்தி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இஃது அறக் கருத்துகளை மக்களுக்கு எடுத்துரைக்க அவர்தம் சுவையுணர்வைச் சுட்டிக் காட்டப் பயன் படுத்தப்பட்டுள்ளது.

நாற்றப்புலப் படிமம்

மூக்கினால் உணரப்படக் கூடிய வாசனையைப் படிமமாக்கி அதன்வழி தன் கருத்தைக் கூற விழைதல் நாற்றப்புலப் படிமமாகிறது.

“மூக்கினால் முகர்ந்து அனுபவிக்க வேண்டிய காட்சிகளாக இருப்பவை”⁹ என இதனை விளக்குவர். அற இலக்கியங்களிலும் ; இப்படிமம் பயன்படுத்தப்பட்டு கருத்துப் புலப்பாட்டிற்குத் துணை புரிகின்றது.

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம் திரிந்து
நோக்கக் குழையும் விருந்து” (குறள்.90)

என்ற திருக்குறளில் அனிச்ச மலரின் இயல்பும் விருந்தினரின் இயல்பும் ஒப்புமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இதில் முகர்ந்து பார்த்தால் அனிச்சம் மலர் வாடிவிடும் எனப் புலவர் ; கூறும் போதே நாம் நம் மூக்கினால் அனிச்சத்தை முகர்ந்து பார்த்த உணர்வினைப் பெற முடிகிறது.

“பெயற்பால் மழை பெய்யாக்கண்ணும் உலகம்

செயற்பால் செய்யா விடினும் - கயல்புலால்

புன்னை கடியும் பொரு கடல் தண் சேர்ப்ப

என்னை உலகு உய்யும் ஆறு?” (நாலடி.பா.97)

மேற்சுட்டிய பாடலில் உலகத்து உயிர்கள் பிழைக்க வேண்டிய முறைமைகள் சுட்டப்பட்டுள்ளன. இங்கு விளித்தல் பொருட்டு கடல்நிலத் தலைவனைச் சுட்டும் போது ‘கயல் புலால் புன்னை கடியும்’ என்று சுட்டப்பட்டுள்ளது. அதாவது நெய்தல் நிலத்தில் இயல்பாக இருக்கக் கூடிய மீன்களின் புலால் நாற்றத்தை நீக்கி , அப்பகுதியையே மணம் வீசச் செய்யும் புன்னை மலர் மரங்கள் அதிகமாக இருப்பதாகச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இதன்வழி நாம் மீனின் புலால் நாற்றத்தையும் புன்னை மலரின் இனிய மணத்தையும் நம் மூக்கினால் உணர முடிகிறது. ஆகையால் இவை நாற்றப்புலப் படிமங்களாகின்றன.

அற இலக்கியப் புலவர்கள் ஐம்புலன் உணர்ச்சியில் மூக்கின் நுகர்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு அதைப் படிமமாக்கி அதன் வழி அறக் கருத்துகளைப் புலப்படுத்திய தன்மையை இதன் வழி அறிய முடிகிறது.

நொப்புலப் படிமம் (அ) தொடுபுலப் படிமம்

தொட்டறியும் உணர்வு நொப்புலமாகிறது. பிறரால் தொட்படுதலோ அல்லது நாமே நெருப்பு , குளிர்ச்சி நிறைந்த நீரை தொடுதலாலோ பெறும் உணர்வு தொடுபுலம் அல்லது நொப்புலம் எனச் சுட்டப்படுகிறது.

“நார்த் தொடுத்து ஈர்க்கில் என்? நன்று ஆய்ந்து அடக்கில் என்?

பார்த்துழிப் பெய்யில் என்? பல்லோர் பழிக்கில் என்?

தோற்பையுள் நின்று தொழில் அறச் செய்து ஊட்டும்

கூத்தன் புறப்பட்டக் கால்” (நாலடி.பா.26)

உயிரின் இயல்பினை வெளிப்படுத்தும் இந்தப் பாடலில் உயிர் பிரிந்த பின் உடலை கயிற்றில் கட்டி இழுத்தாலும் கண்ட இடத்தில் தூக்கி எறிந்தாலும் சுத்தம் செய்து அடக்கம் செய்தாலும் ஒரு பயனும் இல்லை. எனவே உடலோடு உயிர் இருக்கும் போதே பிறருக்கு அறம் செய்ய வேண்டும் என்ற கருத்து அறிவுறுத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் உடலைக் கயிறு கொண்டு கட்டுதலும் தூக்கி எறிதலுமாகிய பாடலடிகள் தொடுபுலப் படிம உணர்விற்குச் சான்றாகின்றன.

“கூர்த்து நாய் கௌவிக் கொளக் கண்டும்; தம் வாயால்

பேர்த்து நாய் கௌவினார் ஈங்கு இல்லை நீர்த்து அன்றிக்

கீழ்மக்கள் கீழ் ஆய சொல்லியக்கால் சொல்பவே

மேன்மக்கள் தம் வாயால் மீட்டு” (நாலடி.பா.70)

எனும் பாடலில் சினத்தோடு இருக்கும் நாய் ஒருவரைக் கடித்து விட்டால் பதிலுக்கு அவரும் தன்னுடைய வாயால் நாயைக் கடிப்பதில்லை என்பதன் வழி கீழ்மக்கள் எக்குணத்தில் இருந்தாலும் மேன்மக்கள் தம் குணம் தவறுவதில்லை என்ற கருத்து பெறப்படுகிறது. இங்கு நாய்க்கடித்தலும் திரும்ப நாயைக் கடித்தலுமாகிய சொற்கள் நம் தொடுபுலத்தில் படிமத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

“முலைக் கண்ணும் முத்தும் முழுமெய்யும் புல்லும்
இலக்கணம் யாதும் அறியேன், கலைக்கணம்
வேங்கை வெருஉம் நெறி செலியபோலும் என்
பும்பாவை செய்த குறி” (நாலடி.பா.399)

தாய் தன் மகள் உடன்போக்கு சென்றதை எண்ணிப் பாடுவதாக அமைந்த இப்பாடலில் , தாய் தன் மகள் தன்னை அணைத்துக் கொண்டமையைச் சுட்டுகிறாள். மார்பும் முத்து மாலையும் அழுத்த உடலைத் தழுவிக்கொண்ட தன் மகள் இப்போது தன்னை விடுத்துப் பிரிந்து தலைவனோடு சென்றதை எண்ணி வருந்துகிறாள். இப்பாடலில் தாய்-மகள் அணைப்பதாகிய உணர்வைச் சுட்டும் போதே தொடுதலாகிய உணர்வைப் பெற முடிகிறது.

“தீயினால் சுட்ட புண் உள்ளாறும் ஆறாதே
நாவினால் சுட்ட வடு” (குறள்.129)

என்ற குறளை எடுத்துரைக்கும் போதே நாம் விரலைத் தீயில் சுட்டுக் கொண்டதைப் போல விரைவுப் பொருளையும் நொப்புல உணர்வையும் பெற முடிகிறது.

இவற்றின் வாயிலாக அற இலக்கியங்கள் பலவற்றிலும் தொடுதலாகிய நொப்புலப் படிமம் உத்தியாகப் பயன்படுத்தப்பட்டு கருத்துக்கள் மக்களுக்கு எடுத்துரைக்கப் பட்டுள்ளதை நாம் உணர முடிகிறது.

இயக்கப்புலப் படிமம்

ஏதேனும் ஒரு செயலையோ அல்லது தொடர்ந்து நடக்கும் பல செயல்களையோ நம் முன்னே காட்சிப்படுத்துதல் இயக்கப்புலப் படிமமாகும். ஒருவரின் அல்லது ஒரு பொருளின் செயலை, இயக்கத்தைக் காட்சிப்படுத்தல் இவ்வகைப் படிம உத்தியாக அமைகிறது.

ஓசைப் படிமமும் உடல் இயக்க உணர்வுப் படிமமும் பெரும்பாலும் எல்லோருக்கும் ஒரே மாதிரியானவையாக இருப்பதால் அவை இயக்கப் புலப் படிமங்களாவதாக அறிஞர்கள் சுட்டுவர். எனவே இயக்க உணர்வை , அசைதல் உணர்வை பெறச்செய்யும் படிமங்கள் இவ்வகையின என அறியலாம்.

“எனக்குத் தாய் ஆகியாள் என்னை ஈங்கு இட்டு
தனக்குத் தாய் நாடியே சென்றாள், தனக்குத் தாய்
ஆகியவளும் அது ஆனால் தாய்த்தாய்க் கொண்டு
ஏகும் அளித்து இவ் உலகு” (நாலடி.பா.15)

என்ற நாலடியார் பாடலில் நிலையாமை சுட்டப்பட்டுள்ளது. என் தாய் என்னைத் தவிக்கவிட்டு அவளது இறந்து போன தாயைத் தேடிச் சென்றாள் அவள் தாயும் அவளது தாயைத் தேடிச்

சென்றாள் என அடுக்கிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு தேடிச் செல்லுதலாகிய இயக்க நிலை உணர்வு உருவாக்கப்படுகிறது.

“நீர்த் தகவு இல்லார் நிரம்பாமைத் தம் நலியின்
கூர்த்து அவரைத் தாம் நலிதல் கோள் அன்றால் சான்றவர்க்கு
பார்த்து ஓடிச் சென்று கதம் பாட்டு நாய் கவ்வின்
பேர்த்து நாய் கவ்வினார்இல்” (பழ.மொ.நா.பா.375)

இப்பாடலில் தம்மை துன்புறுத்தும் அறிவிலிகளைச் சான்றோர்கள் பதிலுக்குத் துன்புறுத்துவது இல்லை என்ற அறக்கருத்தை வெளிப்படுத்த நாயின் இயக்கம் சுட்டப்பட்டுள்ளது. நாய் சினத்தோடு ஓடிச் சென்று ஒருவரைக் கடித்தால் பதிலுக்கு அந்த நபரும் நாயைக் கடிப்பது இல்லை. இங்கு நாயின் இயக்கம் படிம உத்தியாகப் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

“நாள் அந்தி கோல்தின்று கண்கழீஇ தெய்வத்தை
தான் அறியுமாற்றால் தொழுது எழுக அல்கு அந்தி
நின்று தொழுதல் பழி” (ஆசார.பா.9)

என்ற ஆசாரக்கோவை பாடலில் காலையில் எழுந்து குச்சி கொண்டு பல் துலக்கி நீர் கொண்டு கண் கழுவி தெய்வத்தை வணங்கி எழல் வேண்டும். மாலையில் தெய்வத்தை நின்று வணங்காமல் அமர்ந்து வணங்க வேண்டும் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இங்கு காலை நேரம் மற்றும் மாலைநேரச் செயல்கள் இயக்கங்களாகக் காட்சிப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. மேலும்,

“தெறியோடும் கல்லேறு வீளை விளியே
விகிர்தம், கதம் கரத்தல், கைபுடை தோன்ற
உறுப்புச் செகுத்தலோடு இன்னவை எல்லாம்
பயிற்றார் நெறிப்பட்ட வர்” (ஆசார.பா.53)

என்ற பாடலில் ஒழுக்கமுடையார் செய்யக் கூடாத செயல்கள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. ஒரு பொருளை வீசி எறிதல், கல்லெறிதல், விசில் அடித்தல், தூரத்தில் செல்பவரைச் சத்தமிட்டு அழைத்தல், இகழ்தல், கோபப்படல், கைதட்டல், பிறர் உணரும்வண்ணம் தம் உறுப்புகளால் கண் மூக்கினைத் தொடுதல் போன்றவற்றை செய்ய மாட்டார்கள் எனச் சுட்டப்பட்டுள்ளது. இவை அனைத்துமே அசைவு அல்லது இயக்கம் என்ற உணர்வை வாசிப்போருக்கு ஏற்படுத்தும் படிமமாகும்.

இவற்றின்வழி அறக்கருத்துகளைப் பெறச் செய்ய படிமங்கள் உத்தியாகக் கொள்ளப்பட்டுள்ளமையை நாம் அறிய முடிகிறது. அறக்கருத்துக்களோடு ஐம்புலன் உணர்வையும் எடுத்துரைத்த புலவர்களின் புலப்பாட்டுத் திறனை இவற்றின் வாயிலாக நாம் அறியலாகிறது.

சான்றெண்விளக்கம்

1. அரங்க சுப்பையா, இலக்கியத் திறனாய்வு இசங்களும் கொள்கைகளும், ப.10
2. ஜெ.பாரதி, கவிஞர் சிற்பி கவிதைகளில் உத்திகள், ப.128
3. ந.சுப்புரெட்டியார், பாட்டுத்திறன், ப.285
4. மேலது, ப.285
5. ஜெ.பாரதி, மு.நா. ப.129

MUTHTHARASI – Art Literary Culture Tamil Journal
முத்தரசி - கலை இலக்கியப் பண்பாட்டுத் தமிழ் ஆய்விதழ்

VOLUME - II

ISSUE - 1

AUG -2024

E-ISSN : 2584 - 1238

-
6. நசுப்பரெட்டியார், மு.நா. ப.288
 7. மு.சுதந்திரமுத்து, கவிதைப்படிமம், ப.39
 8. நசுப்பரெட்டியார், மு.நா. ப.292
 9. மேலது, ப.292

